

Danmark i en elendig position i forhold til det forbehold, som unionstillængerne har skruet sammen, og vi er med den udvikling, der nu sker, og de ting, der bliver sagt, blevet bekræftet i vores opfattelse af, at Danmark med sit forbehold – den måde, man har skruet forbeholdet sammen på, så man lader de andre lande gå videre på det retlige område – faktisk har stillet sig i den dårligste af de verdener, Danmark havde mulighed for at stille sig i.

Derfor bliver Danmark naturligvis også nødt til – hvis vi vil opretholde forbeholdet i praksis, og hvis vi vil respektere det, vi har lovet befolkningen – at trække sig ud af Schengensamarbejdet, fastholde grænsekontrollen mellem Danmark og Danmarks nabolande og bevare en lang række emner som nationale anliggender – emner, som andre ønsker skal blive overnationale anliggender ad åre.

Lad mig bare nævne flygtninge- og indvandrersområdet som et eksempel. Det er helt afgørende for Dansk Folkeparti, at flygtninge- og indvandrerspørgsmål naturligvis er et nationalt område. Det skal ikke lykkes for politikere i de enkelte lande at fedte ansvaret for en elendig flygtningepolitik over på EU, og det skal ikke lykkes at forflygtige ansvaret ved at sige: Jamen det er jo ikke os, der har truffet de upopulære beslutninger, det er EU. På flygtningeområdet er der en afgrundsdyb forskel mellem det, befolkningen ønsker, og det, politikerne gør, og det vil kun skabe større skel, hvis man flytter de afgørende beslutninger om flygtninge- og indvandrerspørgsmål væk fra nationerne selv, fra de folkevalgte politikere i de enkelte lande over til EU.

Det har noget med demokrati og folkestyre at gøre, og det har også noget at gøre med, at man i Italien kan føre én politik, og at vi her i Danmark kan føre en anden. Så kan vi her i Danmark tage et demokratisk slagsmål på retorikken og diskutere med hinanden, hvad der er det rigtige synspunkt, vi skal have her i Danmark. Det kan vi så være uenige om, men det er altså dét, demokrati og folkestyre går ud på.

Vi synes, det er logisk, at hvis man ønsker at nedbryde grænserne, skal man også overlade beslutningerne til EU. Men vi ønsker som sagt at gå den anden vej, og vi har med det forslag til vedtagelse, vi har stillet, markeret, at en vejledende folkeafstemning om Danmarks fortsatte tilknytning til Schengensamarbejdet kunne være et godt skridt ad den vej.

(Kort bemærkning).

Lene Espersen (KF):

Jeg synes, det var dejligt at høre en bekræftelse fra hr. Kristian Thulesen Dahl af, at Dansk Folkepartis argumentation i forbindelse med afstemningen om Amsterdamtraktaten rent faktisk gik ud på, at man mente, at der også blev stemt om Schengen. Dermed kan man sige, at diskussionen om alle de spørgsmål – inklusive den vedtagelse, der nu er fremsat af Dansk Folkeparti – jo er en ret ørkesløs diskussion, fordi Dansk Folkeparti mener, at det emne er der allerede blevet stemt om én gang. Det er i hvert fald sådan, jeg hører hr. Kristian Thulesen Dahl argumentere.

Men jeg må nok bedrøve Dansk Folkeparti med, at jeg tror såmænd ikke, at det så meget har været Dansk Folkepartis argumenter, der alene har bidraget til, at det blev et meget stort ja til Amsterdamtraktaten. Jeg tror, at bl.a. styrkelsen af den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik, hensynet til forbrugerne, hensynet til dyrevelfærd og alt muligt andet, der er med i Amsterdamtraktaten, har været afgørende for, at vi fik så flot et ja, og det er da godt, at vi har fået det bekræftet her.

Mit spørgsmål til hr. Kristian Thulesen Dahl skal gå på, om Dansk Folkeparti er modstander af, at der er en byrdefordeling mellem EU-landene, hvad angår asylsøgere. Mener Dansk Folkeparti, at det skal være et rent nationalt anliggende, så det bare er det land, der har de slappest regler, der får alle problemerne? Det vil jeg godt bede om en bekræftelse af.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Fru Lene Espersen har ret i, at det var alt muligt andet end Schengenaf-talen, der gav det flertal i den danske befolkning for Amsterdamtraktaten, som afstemningen gav udtryk for. Alle målinger – også de aktuelle målinger om Schengensamarbejdet – siger jo, at der er et meget stort flertal i den danske befolkning, som er imod Danmarks deltagelse i Schengenaf-talen.

Det er altså fuldstændig rigtigt set af fru Espersen, at når den danske befolknings flertal stemte ja, var det på trods af modstanden imod Schengenaf-talen. Det kunne jo bl.a. skyldes, at en stor del af den danske befolkning valgte at tro på den argumentation, som fru Lene Espersens parti og statsministeren m.fl. kom med, nemlig at Schengen og Amsterdam intet havde med hinanden at gøre. Men hvis det er